

Sygn. akt III Cz 722/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa - Dębska (spr.)

Sędziowie: SO Krystyna Hadryś

SR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 lipca 2015 r. w Gliwicach

sprawy z wniosku J. Z.

przy udziale U. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 6 października 2014 r., sygn. akt I Ns 951/11

postanawia:

odrzucić zażalenie.

SSR (del). Maryla Majewska-Lewandowska SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Cz 722/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił wniosek wnioskodawcy J. Z. z dnia 11 kwietnia 2014 r. o nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 27 lutego 2014 r. oraz zasądził od niego na rzecz uczestniczki postępowania U. M. kwotę 160 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego. Wskazał Sąd, że rozstrzygnięcia zawarte w postanowieniu, którego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności dotyczy, nie nadają się do wykonania w drodze egzekucji, stąd żądanie wnioskodawcy należało oddalić przy zastosowaniu art. 398²² § 1, 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 776 k.p.c., art. 777 § 1 k.p.c. i art. 781 §1 k.p.c. O kosztach postępowania skargowego orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c.

Z zażaleniem na powyższe postanowienie wystąpił wnioskodawca, wnosząc o jego zmianę poprzez nadanie wskazanemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, względnie o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Kwestionował stwierdzenie, iż orzeczenie kończące postępowanie w sprawie o podział majątku nie nadaje się do wykonania.

Uczestniczka postępowania wskazała na bezzasadność zażalenia, nadto zarzucając, że kwalifikuje się ono do odrzucenia jako niedopuszczalne z uwagi na treść art. 767^{3a} kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wywiedzione przez wnioskodawcę zażalenie nie jest dopuszczalne.

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 27 lutego 2014 r. został bowiem najpierw przedstawiony do rozpoznania referendarzowi sądowemu, który go uwzględnił i dnia 30 lipca 2015 r. wydał wnioskodawcy powyższe orzeczenie zaopatrzone w klauzulę wykonalności. Do wydania zaskarżonego postanowienia doszło na skutek skargi na powyższe orzeczenie referendarza sądowego, jaką wywiodła uczestniczka postępowania. W sprawie nie znajduje zatem za pośrednictwem art. 13 § 2 k.p.c. zastosowania przywołana przez Sąd pierwszej instancji regulacja z art. 398²² § 1, 2 i 3 k.p.c, skoro w przepisach odnoszących się do postępowania egzekucyjnego kwestie te odmiennie unormowano w art. 767^{1a} k.p.c. Przepis ten stanowi, że na postanowienie referendarza sądowego przysługuje skarga, przy czym wniesienie skargi nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie, a sąd orzeka jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu.

W razie wniesienia skargi na orzeczenie referendarza sądowego co do nadania klauzuli wykonalności, sąd, który funkcjonalnie występuje w charakterze sądu pierwszej instancji, rozpoznając skargę orzeka jako sąd drugiej instancji, co powoduje brak możliwości złożenia w loku instancji kolejnego zażalenia.

W postępowaniu egzekucyjnym obowiązuje wyrażona w art. 767⁴ § 1 kpc zasada, że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Przepis art. 795 § 1 k.p.c. dopuszcza wprowadzić zażalenie na postanowienie sądu w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, jednak regulacja ta odnosi się tylko do postanowień sądu pierwszej instancji. Natomiast na postanowienia sądu drugiej instancji co do nadania klauzuli wykonalności zażalenie nie przysługuje (porównaj uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2012 r., sygn. akt II PZ 22/12).

Sygn. akt III Cz 722/15

Skoro postanowienie z dnia 6 października 2014 r. zostało podjęte przez Sąd Rejonowy orzekający jako sąd drugiej instancji, to nie podlega ono zaskarżeniu. Zażalenie wnioskodawcy jako niedopuszczalne podlegało zatem odrzuceniu, stosownie do art. 373 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del). Maryla Majewska-Lewandowska SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Krystyna Hadryś